

ВЕРЕСЕНЬ 2015

ЮРФАКТИ ПЛЮС

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

38 (52)

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Г. В. Мороз

*Порядок надання дозволів для
будівництва та обслуговування
житлового будинку,
господарських будівель і споруд*

В. Є. Козик

*Особливості завдатку
як способу забезпечення виконання
зобов'язань за попереднім договором
купівлі-продажу нерухомого майна:
практичні аспекти*

**ІНТЕРВ'Ю з
адвокатом,
керуючим партнером
юридичної компанії
«Moris Group»
Андрієм Володимировичом
Романчуком**

стор. 9

З 7 по 12 вересня у м. Джакарта (Індонезія) відбувся 13-ий Міжнародний Колоквіум Міжнародної Академії екологічного права Міжнародного Союзу охорони природи ООН на тему: «Біорізноманіття лісових і морських ресурсів». Захід відбувався на базі найстарішого вишу Джакарти – Universitas Katolic Indonesia Atma Jaya. У роботі Колоквіуму взяло участь близько 160 науковців із 40 країн світу.

стор. 2

Об'єкти та суб'єкти гарантування вкладів фізичних осіб: окремі практичні аспекти

Сьогодні, в умовах затяжної економічної та політичної кризи, система гарантування вкладів проходить випробування на міцність. Доказом цього слугує факт значної кількості неплатоспроможних банків. Варто зазначити, що існує багато правових проблем у сфері гарантування вкладів, однак нагального перегляду і переосмислення потребують питання доцільності розширення суб'єктного та об'єктного складу правовідносин, які виникають з приводу гарантування вкладів.

стор. 4

ПРО НАКОПИЧУВАЛЬНУ СИСТЕМУ ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ

стор. 10

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>

• «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, МИКИТИН Юрій Іванович, РОМАНКО
Світлана Миколаївна, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, СІЩУК Ліліана Василівна, ТОНІЄВИЧ
Свєтлослава Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Бугара Оксана – 5 курс, Беложенко Юліана – 5 курс, Середюк Ольга – 5 курс, Затолук
Мар'яна – 4 курс, Мердх Вікторія – 4 курс, Харченко Аліна – 4 курс, Барабаш Христина
– 3 курс, Жукевич Марія – 3 курс, Монаніч Вікторія – 2 курс, Нічиник Оксана – 2 курс,
Лазорко Ірина – 2 курс, Сікора Вікторія – 2 курс.

КОРПОРАТИВНЕ ПРАВО АВСТРІЇ ТА УКРАЇНИ

У вересні 2015 року відбулося видання колективної монографії «Корпоративне право Австрії та України». Наукова співпраця у проведенні даного наукового дослідження здійснювалася авторським колективом наукових співробітників Інституту корпоративного та міжнародного комерційного права Університету Карла та Франца, Лабораторії корпоративного права Науково-дослідного інституту Приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака Національної академії правових наук України та викладачів Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

У колективній монографії висвітлюються найбільш значущі питання корпоративного права Австрії та України, а також інші питання, що є суміжними з провадженням підприємницької діяльності у формі господарських товариств (особливості інвестування, реєстрація підприємницької діяльності тощо). Видання розраховане для юристів, керівників та учасників господарських товариств, керівників підприємств, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, інвесторів, викладачів, студентів, а також тих, кого цікавлять проблеми правового регулювання корпоративних відносин.

Представництво Юридичного інституту у Міжнародному Колоквіумі Міжнародної Академії екологічного права в м. Джакарта (Індонезія)

З 7 по 12 вересня у м. Джакарта (Індонезія) відбувся 13-й Міжнародний Колоквіум Міжнародної Академії екологічного права Міжнародного Союзу охорони природи ООН на тему: «Біорізноманіття лісових і морських ресурсів». Захід відбувався на базі найстарішого вишу Джакарти – Universitas Katolic Indonesia Atma

Jaaya. У роботі Колоквіуму взяло участь близько 160 науковців із 40 країн світу.

Учасником Колоквіуму стала доцент кафедри трудового, екологічного та аграрного права Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника С.М.Романко, яка виступила із доповіддю на тему: «The Biodiversity Polisy and Forest Law of Ukraine : The Road to Where?»

Відвідання Колоквіуму науковцем Юридичного інституту відбувалось на грантовій основі і було профінансовано Міжнародним Союзом охорони природи ООН.

Традиційно роботі Колоквіуму передувало проведення двох круглих столів на тему: «Forest Value Claims in the Global Economy: Social Justice and Sustainability Considerations» та «Teaching experiences» і «TCBC Strategic Plan and other collective actions». Вчені обговорювали найважливіші аспекти лісового менеджменту в умовах глобальної економіки та поєднання економічних і соціальних факторів у процесі спеціального лісочористування, а також найкращі практики викладання еколого-правових дисциплін у світі, методи опитування і контролю знань студентів та інші важливі питання.

Загалом у процесі роботи Колоквіуму було проведено 150 пленарних та секційних занять, на яких висвітлено важливі глобальні та національні проблеми забезпечення дотримання принципу сталого розвитку у користуванні лісами, вдосконалення системи та структури лісового менеджменту, лісової сертифікації та стимулювання ефективного раціонального лісочористування, охорони окремих видів рослин та тварин, створенню екологічної мережі, стану дотримання та виконання норм найважливіших міжнародно-правових документів щодо збереження біорізноманіття – Боннської, Бернської, Вашингтонської Конвенцій та багатьох інших.

В рамках Колоквіуму також відбувалися майстер-класи та лекції відомих представників науки міжнародного екологічного права – проф.В.Boor (Австралія), судді Верховного суду Філіпін Hilario Davide та адвоката в екологічних спорах Tony Orosa (Бразилія), які наголосили на питаннях застосування законодавства у процесі захисту екологічних

прав громадян.

Також протягом Колоквіуму відбулись презентації двох нових видань Академії – International Environmental Law and the Global South (Cambridge UP, 2015) та Regional Environmental Law (Edward Elgar, 2015). Було організовано поїздку у Ботанічний сад м. Богор (площа – 87 га, 13,983 різних видів рослин та тварин, заснований у 1817 році) та поїздку на острів Прамука в Яванському морі, де збереглися поселення черепах та коралів.

В результаті Колоквіуму було продовжено участь С.Романко у роботі Комітету Академії з питань членства, досягнуто ряд домовленостей щодо співпраці із видання наукових публікацій, монографій, підготовки спільних грантових проектів, стажування у закордонних вузах. Взято участь у зйомці фільму, який презентуватиме роль та функції Міжнародної Академії екологічного права.

к.ю.н., доц. С. В. Романко

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ "LEGAL GROUP"

Місцезнаходження: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Чорновола, 7/303
Код ЄДРПОУ: 39807741
Контактні телефони: 097 890 64 40, 099 100 72 81
Електронні адреси: g.zharsky@icloud.com, vitalitykozuk@ukr.net
Поточний рахунок: 26000300014637 в АТ "Ідея Банк", МФО 336310

Юридична компанія LEGAL GROUP – це якісно нова юридична компанія на ринку юридичних послуг міста Івано-Франківська та області. Водночас, в межах компанії об'єднано професійних юристів, кожний з яких є спеціалістом окремого напрямку, та які володіють великим досвідом супроводу господарської діяльності, вирішення спорів та проблемних ситуацій різного роду в цивільних та адміністративних правовідносинах.

Адвокатське об'єднання

«Західно-українська правнича компанія»
є однією із провідних юридичних організацій на Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і високопрофесійної компанії в сфері надання юридичних послуг.

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

Об'єкти та суб'єкти гарантування вкладів фізичних осіб : окремі практичні аспекти

Сьогодні, в умовах затяжної економічної та політичної кризи, система гарантування вкладів проходить випробування на міцність. Доказом цього слугує факт значної кількості неплатоспроможних банків. Варто зазначити, що існує багато правових проблем у сфері гарантування вкладів, однак нагального перегляду і переосмислення потребують питання доцільності розширення суб'єктного та об'єктного складу правовідносин, які виникають з приводу гарантування вкладів.

Конституція України визначає, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Конституційний принцип непорушності права власності проявляється, в першу чергу, як засада впевненості власника в незмінності того становища, в якому він перебуває і яке йому гарантовано державою з усім комплексом відповідних засобів, які остання для цього застосовує. Якщо виходити із зазначених приписів, які знайшли своє відображення і в ЦК України, то забезпечення прав вкладників банків, передусім, проявляється у поверненні усієї суми вкладу та процентів на неї або доходів в іншій формі на умовах та в порядку, встановлених договором банківського вкладу, що випливає із ч. 1 ст. 1058 ЦК України. Це означає, що на випадок визнання банку неплатоспроможним, гарантією забезпечення прав вкладників є відшкодування суми вкладу як у розмірі, що не перевищує гарантовану суму Фондом, так і у частині, що перевищує суму, виплачену Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

Якщо йдеться про суму вкладу, що не перевищує 200000 тис. грн., то в цьому випадку вкладник, як засвідчує практика, належним чином реалізовує свої права щодо гарантованої суми вкладів. Проте, в тому випадку,

коли особою укладено строковий договір банківського вкладу, і строк його дії не закінчився на момент введення тимчасової адміністрації, то під час її дії Фондом кошти вкладнику не виплачуються згідно із п. 1 ч. 5 ст. 36 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (далі - Закон), що на практиці призводить до протиправного позбавлення права власності особи на майно у вигляді втрати вкладу в цілому. Ця проблема однозначно повинна бути вирішена шляхом адекватного механізму врегулювання зазначених відносин щодо забезпечення прав вкладника на окреслений випадок.

Інша ситуація, в якій також питання вирішується не на користь вкладника, пов'язана із сумою вкладу, що перевищує розмір 200 000 тис. грн., адже у разі відсутності коштів після здійснення Фондом повноважень, передбачених розділами VII та VIII Закону. Особи, які мали вклад у банку в сумі, що перевищувала розмір 200 000 грн., його не отримують, як і проценти за вкладами, що по суті є позбавленням їх права власності на частку власного майна у виді вкладу.

Ст. 52 Закону визначено, що вимоги вкладників - фізичних осіб у частині, що перевищує суму, виплачену Фондом, гарантуються тільки у четверту чергу. Вважаємо, що положення цієї статті варто скорегувати таким чином, щоб права вкладників на суму вкладу задовольнялись не у четвертій черзі, а у другій, що дало б більше шансів на отримання неповерненої суми вкладу.

Іншою проблемою, яка виникає в сфері гарантування вкладів фізичним особам, є доцільність розширення обсягу поняття «об'єкт гарантування». Категорія об'єкт гарантування у Законі безпосередньо не визначена, проте вказано, які кошти Фонд не відшкодовує. Це зокрема кошти: 1) передані банку в довірче управління; 2) за вкладом у розмірі менше 10 гривень; 3) за вкладом, підтвердженим ощадним (депозитним) сертифікатом на пред'явника; 4) розміщені на вклад у банку особою, яка є пов'язаною з банком особою або була такою особою протягом року до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених ч. 2 ст. 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», - протягом року до дня прийняття такого рішення); 5) розміщені на вклад у банку особою, яка надавала банку професійні послуги як аудитор, оцінювач, у разі якщо з дня припинення надання послуг до дня прийняття Національним банком України рішення про віднесення такого банку до категорії неплатоспроможних не минув один рік (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених ч. 2 ст. 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», - один рік до дня прийняття такого рішення); 6) розміщені на вклад власником істотної участі банку; 7) за вкладами у банку, за якими вкладники на індивідуальній основі отримують від банку проценти за договорами, укладеними на умовах, що не є поточними ринковими умовами відповідно до ст. 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», або мають інші фінансові привілеї від банку;

8) за вкладом у банку, якщо такий вклад використовується вкладником як засіб забезпечення виконання іншого зобов'язання перед цим банком, у повному обсязі вкладу до дня виконання зобов'язань; 9) за вкладами у філіях іноземних банків; 10) за вкладами у банківських металах; 11) розміщені на рахунках, що перебувають під арештом за рішенням суду.

Дійсно, у більшості випадків кошти, за якими Фонд не здійснює відшкодування, є визначені абсолютно об'єктивно, проте в окремих випадках такі випадки визначені, на нашу думку, необґрунтовано. Це, зокрема, стосується того випадку, коли вклад здійснено у банківських металах, що знову ж таки випливає із суті договору банківського вкладу (депозиту), зокрема, його предмету. Дійсно, свобода договору у цивільному праві дозволяє укладати договори банківського вкладу, предметом яких виступають не тільки грошові кошти в національній та іноземній валюті, а й банківські метали, що обумовлює можливість більш широкого трактування поняття «вклад» у порівнянні з тим, як це зроблено у Законі. Так, у п. 3 ч. 1 ст. 2 Закону вкладом є кошти в готівковій або безготівковій формі у валюті України або в іноземній валюті, які залучені банком від вкладника (або які надійшли для вкладника) на умовах договору банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або шляхом видачі іменного депозитного сертифікату, включаючи нараховані відсотки на нього.

Отже, депозити у банківських металах не відшкодовуються системою гарантування вкладів. Таке вузьке тлумачення «вкладу» є дещо контрверсійним, оскільки і у Законі України «Про банки і банківську діяльність», і у Положенні «Про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами» від 03.12.2003 р. вкладом, на рівні із грошовими коштами, визнаються і банківські метали, які банк прийняв від вкладника або які надійшли для вкладника на договірних засадах.

Щодо відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті, то воно відбувається в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на день початку процедури виведення Фондом банку з ринку та здійснення тимчасової адміністрації відповідно до ст. 36 Закону. У разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених ч. 2 ст. 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність», Фонд гарантує кожному вкладнику банку відшкодування коштів за вкладами, включаючи відсотки, на день початку процедури ліквідації банку, але не більше суми граничного розміру відшкодування коштів за вкладами, встановленого на дату прийняття такого рішення, незалежно від кількості вкладів в одному банку.

Відшкодування коштів за вкладом в іноземній валюті здійснюється в національній валюті України після перерахування суми вкладу за офіційним курсом гривні до іноземної валюті, встановленим Національним банком України на день початку ліквідації банку з підстав, визначених ч. 2 ст. 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність». Позитивно оцінюючи віднесення до системи гарантування вкладів в іноземній валюті, слід зазначити, що в умовах девальвації національної валюті вкладник, що має вклад в іноземній валюті, залишається в не вигідному становищі і проблемою тут є не скільки правова, а економіко-політична площина.

Ще одним питанням, що потребує вирішення в цій сфері, є проблема розширення суб'єктного складу учасників системи гарантування вкладів. Відповідно до ч. 1 ст. 17 Закону учасниками Фонду є банки. Участь банків у Фонді є обов'язковою. Однак вклади фізичних осіб Державного ощадного банку України гарантуються державою. Такий підхід,

вважаємо, потребує перегляду та актуалізує проблему доцільності входження Державного ощадного банку України в систему гарантування вкладів. Державний ощадбанк виключений із класичної системи гарантування вкладів передбаченої Законом, а натомість користується особливим захистом.

Згідно Постанови Кабінету Міністрів України № 321 від 06.08.2014 р. «Про збільшення статутного капіталу публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» та внесення змін до його Статуту» статутний капітал державної банківської установи складає 18,302,480,000 грн. Керуючись ст. 21 Закону не складно визначити, що в результаті сплати Ощадбанком початкового збору майнове наповнення Фонду збільшиться на 183,024,800 грн. Також збільшенню коштів Фонду буде сприяти система регулярних та спеціальних зборів, передбачена ст. ст. 22, 23 Закону. Отже, включення Ощадбанку до системи гарантування вкладів сьогодні є необхідним кроком, оскільки перш за все, сприятиме залученню додаткових грошових коштів у Фонд, а також забезпечуватиме рівні умови функціонування банківських установ на ринку фінансових послуг.

Наступним питанням, що лежить в площині суб'єктів гарантування вкладів є розширення суб'єктного складу осіб, що мають право на відшкодування. Відповідно до положень Закону вкладником є фізична особа (крім фізичних осіб-суб'єктів підприємницької діяльності), яка уклала або на користь якої укладено договір банківського вкладу (депозиту), банківського рахунку або яка є власником іменного депозитного сертифіката. Однак з розвитком суспільних відносин назріла необхідність розширення суб'єктного складу, який підпадає під гарантії Фонду. Згідно з Директивами Європейського Союзу № 94/19/ЄС та № 2014/49/ЄС вкладником вважається власник депозиту, незалежно чи це фізична чи юридична особа. Вважаємо, що вклади фізичних осіб - суб'єктів підприємницької діяльності

мають гарантуватись в повному обсязі, але у межах суми гарантування. Що стосується депозитів (рахунків) юридичних осіб, то на даному етапі розвитку, було б доцільно обмежити суму відшкодування до 75% від розміру вкладу, але не більше максимальної суми відшкодування. Необхідно також внести зміни й у саму назву нормативно-правового акта, який регулює функціонування системи гарантування вкладів на Закон України «Про систему гарантування вкладів».

На практиці були спроби владнати окремі проблеми неякісного правового регулювання. Так, в процесі роботи тимчасової адміністрації в різних банках було виявлено певні махінації, а договори, які їх опосередковували, визнано фіктивними. Для прикладу, якщо вкладник роз-

дробив свій депозит на кілька інших: наприклад, після різкого обвалу курсу гривні переписав 5 тис. доларів США з 10-тисячного валютного вкладу на іншу особу (оскільки проблемний банк не видавав вклади). Мета – вписатися при офіційному курсі долара в 27 грн. / за долар США в гарантовані державою 200 000 тис. грн. (адже за новим курсом це вже 270 тис. грн.). Інший приклад - обмін депозиту на кредит і взаємозалік: для порятунку своїх коштів шляхом об'єднання кредитора і боржника в одній особі шукають боржника банку, «продають» йому свій депозит з дисконтом, а боржник звільняється від обов'язку оплати кредиту, оскільки має однорідні вимоги до банку відповідного розміру. Було також виявлено у двох членів сім'ї депозити в одному проблемному банку, зафіксовано переведення депозиту або його

частини з юридичної особи (клієнта банку) на юридичну особу – рахунок фізичної особи, адже згідно з чинним законодавством, право на компенсацію з Фонду мають тільки фізичні особи, а не юридичні. Наведені приклади наглядно відображають певну недовіру вкладників до діючої системи гарантування вкладів та намагання «врятувати» свій вклад різними способами. Переконані, що за умови прописання адекватного правового механізму врегулювання зазначених відносин та створення відповідної економічної площини для його реалізації до таких заходів не доводилось би вдаватись.

Х. В. Войцеховська,
здобувач кафедри цивільного
права
Юридичного інституту

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ПРАВНИЧА АГЕНЦІЯ

Приватне підприємство

«Івано-Франківська Правнича Агенція».

Основним напрямом роботи є обслуговування компаній малого та середнього бізнесу, що працюють в сфері електроенергетики та дотичних сферах.

Місцезнаходження:

76018, місто Івано-Франківськ,

вул. М.Грушевського, буд. 35

Тел /0342/ 72-47-97,

E-mail: ifpragency@gmail.com

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3

Телефон/факс: (0342)505675

e-mail: law.centre@yahoo.com

Юридична фірма «Сольський, Процик та Партнери» (колишня назва - Юридична фірма «Допомога») здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,

м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94

Тел: (044) 235 66 55

E-mail: spartners@spartners.com.ua

СОЛЬСЬКИЙ, ПРОЦИК ТА ПАРТНЕРИ
ЮРИДИЧНА ФІРМА

НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА

Правове регулювання управління багатоквартирними будинками: сучасні тенденції

Питання, пов'язані із управлінням багатоквартирними будинками, є наболілими чи не для кожного із нас, хто мешкає у квартирі. Очевидним є те, що управління багатоквартирними будинками, яке здійснюють ЖЕКи, неефективне та створює основу для численних махінацій. Реформування цієї сфери розпочалося далеко не сьогодні. Прийняття законодавства стосовно об'єднання співвласників багатоквартирних будинків, функціонування Єдиного розрахункового центру є тими кроками, які здійснив законодавець, прагнучи підвищити рівень обслуговування спільної власності власників квартир у багатоквартирних будинках та відповідної прибудинкової території. Однак, маємо із жалем констатувати той факт, що проблема вказаними заходами не вичерпана.

Трансформація означеного спектру правовідносин розпочалася у свій час прийняттям у 2001 році Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку», який передбачив можливість створення співвласниками багатоквартирного будинку юридичних осіб, спрямованих на здійснення функцій, що забезпечують реалізацію прав співвласників на володіння та користування їх спільним майном, належне утримання багатоквартирного будинку та прибудинкової території, сприяння співвласникам в отриманні житлово-комунальних та інших послуг належної якості за обґрунтованими цінами та виконання ними своїх зобов'язань, пов'язаних з діяльністю об'єднання (далі – ОСББ). Однак значного рівня популярності ОСББ не здобули, що було зумовлено в першу чергу законодавчою невизначеністю питань оподаткування цих юридичних осіб певний період у минулому.

На разі, Закон, що визначає статус ОСББ у редакції від 01.07.2015 року, передбачає положення, відповідно до яких таке об'єднання створюється

як непідприємницьке товариство. В унісон цим нормам, Податковий кодекс вказує на належність ОСББ до переліку тих суб'єктів, діяльність яких не оподатковується.

Маємо сподівання, що окреслені аспекти діяльності ОСББ сприятимуть їх поширенню у майбутньому. Варто відзначити те, що певним ускладненням на шляху до популяризації ОСББ стала сама їх правова модель, адже створення юридичної особи однозначно вимагає відповідного господарського забезпечення поточної її діяльності, ведення бухгалтерського обліку тощо. Ці фактори часто примушували співвласників приймати рішення не на користь створення ОСББ.

Набрання чинності 01.07.2015 року Законом України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» ознаменувало новий етап реформування вказаної сфери правовідносин. Із аналізу його норм вбачається, що основна мета законодавця полягає у забезпеченні співвласників альтернативними механізмами управління багатоквартирними будинками. І справді, серед можливих варіантів вказано на можливість управління з допомогою ОСББ; із залученням управителя (фізичної особи-підприємця або юридичної особи – суб'єкта підприємницької діяльності); управління безпосередньо співвласниками.

Саме останній механізм пре-

зентований у законодавстві як такий, що спрощує самоорганізацію співвласників стосовно управління багатоквартирним будинком, адже реалізації ними своїх повноважень здійснюється шляхом загальних зборів через прийняття відповідних рішень. Беззаперечним є те, що застосування такого механізму свідчить про спрямованість законотворчості на максимальне забезпечення зручності реалізації своїх прав та обов'язків суб'єктами правовідносин. З точки зору юридичної техніки згаданий нормативний акт відзначається відповідним рівнем чіткості та однозначності. Про такий висновок свідчать норми, що встановлюють правовий режим спільного майна багатоквартирного будинку (як спільну сумісну власність), заборону поділу цього майна між співвласниками, виділу їх частки в натурі, а також звернення стягнення на нього кредиторами співвласників.

Доступною для пересічного населення є і сама поетапність процедури реалізації управління багатоквартирним будинком за допомогою загальних зборів: 1) визначено право доступу до технічної документації багатоквартирного будинку; 2) встановлено критерії щодо формування так званої ініціативної групи – у складі не менше трьох співвласників. До речі, при розробці проекту Закону ця норма була визнана дещо дискусійною. Оскільки незначний кількісний критерій ініціативної групи може стати основою для зловживання своїми повноваженнями окремими співвласниками багатоквартирного будинку. Вочевидь, така загроза і справді може мати місце.

Водночас, вона дещо зменшується за рахунок необхідності набрання відповідної кількості голосів співвласників, розмір яких визначається загальним розміром площі квартир і нежитлових приміщень, що їм належать.

Врозріз розгляду цього питання, варто відзначити те, що Закон не містить положень про кворум загальних зборів співвласників, а лише про порядок прийняття ними рішень, що може мати різні наслідки: 1) усуне можливість зриву загальних зборів окремими співвласниками, які навмисно їх ігноруватимуть (за умови належності їм, звичайно, незначної площі житлових чи нежитлових приміщень); 2) може стати причиною нівелювання інтересів певної категорії співвласників, які є соціально незахищеними або ж знову ж таки, володіють квартирою незначного розміру; 3) нормативно чітко та послідовно визначено організаційний етап проведення загальних зборів. Передбачено порядок повідомлення про дату та місце проведення зборів співвласників; 4) законодавчо змінене загальне правило щодо обчислення кількості голосів співвласників – в основі знаходиться критерій розміру площі квартири чи нежитлового приміщення, які належать співвласнику. Таким чином, чим більшою площею ви володієте – тим більший вплив маєте на прийняття рішень.

Окрім випадків, коли загальний розмір такої площі становить 50 відсотків або ж перевищує цей ліміт – тільки тоді включається, як виняток, принцип належності одному співвласнику одного голосу. За загальним правилом, рішення загальних зборів вважається прийнятим, якщо за нього проголосували власники квартир та нежитлових приміщень, площа яких разом перевищує 75 відсотків загальної площі всіх квартир та нежитлових приміщень багатоквартирного будинку. Якщо ж мова іде про питання, пов'язані із визначенням чи відкликанням управителя, затвердженням чи зміною умов договору із ним, обранням уповноваженої особи чи осіб під час укладання, внесення змін чи розірвання такого дого-

вору чи здійснення контролю за його виконанням, рішення загальними зборами приймаються, якщо за них проголосували власники квартир та нежитлових приміщень, площа яких разом перевищує 50 відсотків загальної площі всіх квартир та нежитлових приміщень багатоквартирного будинку.

На увагу заслуговує те, що Закон, пристосовуючись до сучасних соціально-економічних умов, враховує можливість наявності категорії співвласників нежитлових приміщень. Справді, усталеною на сьогодні є ситуація, за якої перший поверх багатоквартирного будинку належить суб'єктам підприємницької діяльності та використовується ними саме для означених цілей. Варто відзначити те, що інтереси таких співвласників кардинально відрізняються від власників житлових квартир і, за умови належності першим значної площі нежитлових приміщень, можуть спричиняти порушення інтересів останньої категорії співвласників.

Хоча, потрібно віддати належне законодавцю: таку ситуацію він намагається вирішити за допомогою зміни механізму прийняття рішення загальними зборами. Адже відповідно до ч. 7 ст. 10 Закону, якщо особа є власником квартир та/або нежитлових приміщень, загальна площа яких становить 50 відсотків або більше загальної кількості всіх квартир та нежитлових приміщень, рішення приймається, якщо за нього проголосувало більше як 75 відсотків загальної кількості співвласників. Як бачимо, в даному випадку враховується принцип «1 співвласник – 1 голос».

Одним із новаторських прийомів Закону є застосування механізму опитування співвласників, які не голосували на зборах, у тому випадку, якщо необхідна кількість голосів для прийняття рішення не набрана. Згідно із ч. 8 ст. 9 Закону письмове опитування співвласників проводиться протягом 15 кален-

дарних днів з дати проведення зборів співвласників. Якщо протягом цього строку необхідної кількості голосів «за» не набрано, рішення вважаються неприйнятими. Письмове опитування співвласників проводиться ініціативною групою та іншими співвласниками за бажанням. Незважаючи на те, що процедурно таке опитування прописане у нормативному акті доволі детально, на практиці воно може ставати основою для реалізації окремими співвласниками різних маніпуляцій. Адже голоси отримуються в даному випадку приватно в індивідуальному порядку, що не виключає застосування різного роду впливів на голосуючого. Окрім того, існує передумова для махінацій із підписами в так званих листках опитування. Усім співвласникам у результаті надається інформація лише про остаточно прийняте рішення.

Загалом, слід визначити Закон України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» як доволі прогресивний нормативний акт, значна кількість норм якого є адекватною для регулювання відповідних правовідносин у демократичному правовому суспільстві. Рівень можливих окремих загроз застосування передбачених у Законі механізмів, залежить в першу чергу від рівня правосвідомості населення, від рівня правової культури нашого суспільства. За умови здійснення відповідної роз'яснювальної роботи серед населення з боку держави, територіальних громад чи громадських організацій, а також консультативного правового супроводу співвласників багатоквартирних будинків з боку означених суб'єктів, введені в дію механізми щодо управління багатоквартирними будинками мають перспективне майбутнє.

А. В. Зеліско,
кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільного права Юридичного інституту

адвокатом, керуючим партнером юридичної компанії «Moris Group» Андрієм Володимировичом Романчуком

Андрій Володимирович, розкажіть будь ласка для початку трішки про себе: де Ви навчалися та що у свій час спонукало стати юристом?

Бажання стати юристом, точніше адвокатом, у мене з'явилося ще у школі. Мабуть в класі 9-му. Відповідно, тоді я прийняв рішення поступити до Школи-лицею №23 в гуманітарний клас, та почати готуватись до поступлення в Прикарпатський університет імені Василя Стефаника, де в той час якраз було відкрито юридичний факультет. В 1995 році я успішно склав вступні іспити та розпочав навчання на юридичному факультеті. Це була велика подія і для мене, і для всієї сім'ї. Окрім цього, з 2001-го по 2006 роки я навчався на факультеті міжнародного права та бізнесу Львівського Національного університету імені Івана Франка. На той час у мене вже був невеликий досвід приватної юридичної практики і я розумів, що для розвитку компанії є необхідність вивчення і міжнародного права.

Сьогодні, Ви - керуючий партнер, адвокат відомої юридичної компанії «Moris Group». Яка була ідея створення власної фірми?

Першу юридичну компанію ми з партнерами створили у 2004 році в Івано-Франківську. Через три роки, у 2007 році в Києві, була створена компанія Moris Group,

- юридична компанія, яка супроводжувала справи та клієнтів вже по всій Україні. Пізніше, ми з партнерами вирішили об'єднати ці дві компанії під одним брендом Moris Group. Ідея полягала в тому, щоб об'єднати команду професійних юристів та адвокатів і зайти на загальнонаціональний ринок юридичних послуг. Як на мене, нам це вдалося. З приводу самої ідеї створення власної фірми, то тут спостерігається ряд передумов. По перше, певна свобода дій, проте це і повна відповідальність за людей, які працюють поряд з тобою. По друге, можливість самостійно визначати вектор руху компанії, будучи достатньо мобільним, що особливо важливо в часи кризи.

Яку мету Ви ставили перед собою та чи вважаєте, що досягли її?

В моєму розумінні, мета – це більш ширше життєве поняття, тому в контексті розвитку юридичної компанії, я б говорив про цілі, які ми ставимо перед собою, щоб досягти загальної мети. І тут, хотів би зауважити, що таких цілей у нас було досить багато. Різних: амбітних, ситуативних, стратегічних... Деякі вдавалось досягти, деякі – ні. Проте постановка цілі та вибір правильного шляху до неї, якраз і формує загальний рух та динаміку самої компанії. Ми ніколи не розчаровувались, коли не вдавалось досягти поставленої цілі чи результату, а навпаки, аналізували правильність шляху або помилки і рухались далі. Це все досвід! Проте, слід пам'ятати, що в юридичній роботі надзвичайно важливим є все ж знайти спосіб і захистити інтереси клієнта.

Чи вважаєте Ви себе успішною людиною? Якщо так, то в чому секрет Вашого успіху?

Успіх – досить відносне поняття і для кожної людини він окреслюється по різному. Загалом більшість проектів та планів, які я започатковував, завершались з позитивним чи успішним результатом. Тому і себе вважаю достатньо успішним. Проте в

цих проектах є велика заслуга і інших людей нашої команди, які також не менш успішні. В цьому плані – жодних секретів. Просто нас не розчаровують поразки, ми завжди готові програти битву, але виграти війну; в основі нашого мислення лежать стандарти моральності та порядності. І ми намагаємось їх повсякдень застосовувати.

Що Вам більш всього подобається у Вашій роботі?

Звичайно, найбільшу радість приносить результат. Результат, як вияв чи прояв ефективності твоєї роботи. Як правило, процеси, які ми супроводжуємо, можуть тривати і рік і більше, тому тут особливо приємно для всієї команди вигравати «не битви, а війни». Також приємно, коли ти береш в команду нового юриста, даючи йому певний аванс довіри, і він його повністю виправдовує.

Крім роботи, у вільний час чим Ви займаєтесь? Які маєте захоплення?

Загалом вільний час намагаюсь проводити з сім'єю та друзями. Ми подорожуємо, любимо бувати в наших Карпатах. Особисто я захоплююсь фотографією, тому завжди в подорожах в мене мало речей, а все місце в багажі займають змінні об'єктиви.

Не так давно Ви були головою комісії на державних іспитах. Які враження від наших студентів?

Загалом позитивні. Декілька студентів зарекомендували себе як дуже перспективні молоді люди з якісним багажем знань. Більшість випускників по закінченню університету стануть фаховими юристами. Хоча, була й така частина студентів (як і в будь-якому іншому університеті чи на будь-якій іншій спеціальності), які вчилися тільки заради «корочки».

Яким чином наші студенти можуть потрапити на стажування в юридичну компанію «Moris Group»? Якими вміннями та навичками вони повинні перш за все володіти?

Ми відкриті до співпраці. Найважливіше, чим повинна

молода людина - це звичайно знання. Ми розуміємо, що після закінчення університету студенти не володіють професійним досвідом. В цьому плані ми готові давати перше місце роботи. Як я вже казав, часто буває, що варто лиш дати аванс довіри людині в якій горять очі, і вона

обов'язково виправдає ваші сподівання, а часто навіть і перевершить їх. Ми віримо в молодих. Географія роботи Івано-Франківського офісу компанії покриває весь західний регіон. Також ми плідно співпрацюємо з Юридичним інститутом Прикарпатського Університету, таким чином маємо двосторонню

комунікацію.

Де Ви черпаете натхнення для плідної праці? Яке Ваше життєве кредо?

Результати твоєї роботи,- це великий стимул рухатись вперед. Натхнення приходить в процесі!

Розмовляла Юлія Сторожук

ПРО НАКОПИЧУВАЛЬНУ СИСТЕМУ ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ

Основи рівнів пенсійної системи започатковані Законом України від 09. 07. 2003 року № 1056-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», а у Законі України від 08.07.2011 року №3668-VI «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» більше конкретизується функціонування накопичувальної системи.

Система пенсійного забезпечення в Україні складається з трьох рівнів.

I-й – солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, коли дохід пенсіонерів забезпечується за рахунок внесків теперішніх працівників та роботодавців.

II-й – накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування. Цей рівень дозволить накопичувати пенсійні кошти на індивідуальних рахунках для отримання додаткового доходу на старість. На відміну від солідарної системи кожен учасник накопичувальної системи сплачуватиме пенсійні внески на свій індивідуальний накопичувальний рахунок, а не до загального фонду солідарної системи на користь усіх платників внесків. Ці кошти будуть його власністю і використовуватимуться для

додаткової пенсії, а в разі його смерті будуть успадковані.

На сьогодні в Україні посталала необхідність реформування пенсійного забезпечення, що зумовлене соціально-економічними та політичними змінами в суспільстві. Але основною причиною залишається застарілість існуючої системи пенсійного забезпечення населення. Економічно розвинені країни вже давно перейшли на загальнообов'язкову накопичувальну систему та добровільні недержавні пенсійні фонди.

Законодавці пропонують запровадити накопичувальну систему з 01. 01. 2017 року та залучити обов'язково до накопичувальної системи осіб не старших 35 років, старші зможуть скористатися за бажанням цією системою. Внески до накопичувальної системи у перший рік її запровадження становитимуть 2%, і щороку підвищуватимуться на 1% до досягнення 7%.

Пенсійним фондом України буде створений Накопичувальний фонд шляхом відкриття банківського рахунку у зберігача для акумулювання пенсійних коштів, спрямування пенсійних активів на інвестування з метою отримання інвестиційного прибутку на користь учасників другого рівня та використання

пенсійних коштів на пенсійні виплати.

Після досягнення учасниками накопичувальної системи пенсійного віку накопичені кошти будуть використані для пенсійних виплат (щомісячних чи одноразової виплати – залежно від суми накопичених коштів).

I-й та II-й рівні – становлять систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування.

III-й – система недержавного пенсійного забезпечення, вона базується на засадах добровільної участі громадян, роботодавців та їх об'єднань у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання громадянами пенсійних виплат на умовах та в порядку, передбаченим законодавством про недержавне пенсійне забезпечення. Громадяни України можуть бути учасниками та отримувати пенсійні виплати одночасно з різних рівнів системи пенсійного забезпечення в Україні.

Якраз накопичувальна система, на погляд експертів, у перспективі має стати запорукою гідної старості. Адже в даному разі благополуччя пенсіонера залежатиме не тільки від держави, а й від нього самого. А про це варто думати вже змолоду.

*Оксана Романець,
заступник
начальника УПФУ*

в м. Івано - Франківську

Доступ до електронних послуг Пенсійного фонду України:

швидко, зручно, корисно

З 2000 року в Україні в повному об'ємі запроваджено персоналізований облік відомостей про застрахованих осіб (фактично щодо всіх працюючих та samozайнятих осіб). За даними цього обліку

здійснюється призначення та перерахунок пенсій.

Пенсійний фонд України подбав про зручну можливість здійснювати постійний контроль за даними, які впливають на розмір пенсій, оперативно

взаємодіяти з органами ПФУ, дистанційно отримувати послуги, які раніше вимагали особистого звернення в управління Фонду за місцем проживання.

З метою виконання розпорядження Кабінету Міністрів

України від 25 червня 2012 року № 401 «Про доступ до послуг у сфері загальнообов'язкового державного пенсійного страхування», управління Пенсійного фонду в м. Івано-Франківську здійснює заходи щодо залучення жителів міста до числа користувачів веб-порталу електронних послуг Пенсійного фонду України Portal.pfu.gov.ua.

За час функціонування цього інтернет-ресурсу до управління надійшло понад 500 заяв від фізичних та юридичних осіб, що побажали стати його користувачами. Пройшовши нескладну процедуру реєстрації, вони отримали такий статус і сьогодні мають змогу ознайомлюватися із розміщеними на веб-порталі інформативними матеріалами, а у разі потреби – і використовувати їх з практичною метою. Це дуже зручно і вигідно. Зручно – тому що швидко і доступно, вигідно – тому що отримання такої інформації є безкоштовним.

Долучитись до числа

користувачів веб-порталу електронних послуг може будь-хто. Для цього необхідно звернутись до територіального органу ПФУ для оформлення заяви та отримати відповідний код доступу. Заяву також можна підготувати вдома.

Після відповідної реєстрації на порталі користувач може:

1. Отримати інформацію про стан розрахунків платників з ПФУ (для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців).
2. Отримати інформацію з персоналізованого обліку.
3. Записатися на прийом до фахівця Пенсійного фонду.
4. Здійснити попереднє замовлення паперових документів.
5. Подати скаргу до органу Пенсійного фонду.
6. Пенсіонери - користувачі Веб-порталу мають змогу, не виходячи з дому, отримати такі відомості з власної пенсійної справи, як:

- назва Закону України, згідно якого призначено пенсію;

- вид пенсії;

- суму призначеної пенсії, з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством;

- дату закінчення виплати пенсії (для пенсій, призначених на певний строк).

Запровадження веб-порталу електронних послуг дозволяє значно спростити спілкування пенсіонерів та застрахованих осіб з органами фонду.

Управління ПФУ в м. Івано-Франківську запрошує Вас стати користувачем Веб-порталу електронних послуг Пенсійного фонду України Portal.pfu.gov.ua.

Інформацію щодо порядку реєстрації можна одержати за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Незалежності, 44, каб. №16.

Адміністрація управління Пенсійного фонду України в м. Івано-Франківську.

ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПРН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон - 0991921831.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Угриновська

Юлія Мирославівна

приватний нотаріус

ВСІ ВИДИ
НОТАРІАЛЬНИХ ПОСЛУГ.

Працюємо: понеділок-п'ятниця
з 9.00 – 18.00 год.
Субота, неділя –
по домовленості

м. Івано-Франківськ,
вул. Гаркуші, 7/4

тел. роб.: 8 (03422) 3 27 35

8 (0342) 71 60 00

тел. моб.: +38 067 968 96 78

e-mail: julia.ugrynovska@rambler.ru

АГЕНТСТВО НЕРУХОМОСТІ

П'ОЗИТИВ

Наш досвід працює для Вас!

Всі види ріелторських послуг

ГАЛИНА ВАСИЛІВНА

galinka57@gmail.com

м. Івано-Франківськ
вул. Шевченка, 2а

тел. (0342) 73-22-60

моб. 066-736-19-90

моб. 096-733-94-11

моб. 063-481-26-15

Цивільно-правове регулювання онлайн-торгівлі за законодавством України та країн Європейського союзу: компаративістський аспект

Масштаби зростання ролі інформаційних технологій в Україні і всьому світі призводять до необхідності ефективної правової, зокрема, цивільно-правової регламентації відносин у сфері електронної комерції, яка є одним із інструментів глобалізації.

Одним з найважливіших факторів, що сприяє розвитку електронної комерції, є стрімке удосконалення комп'ютерних технологій, що, в свою чергу, потребує закріплення юридичних вимог до їх використання та впровадження. Відносна новизна інституту електронної комерції і відсутність розвинутого спеціального законодавства у цій сфері породжують ряд правових проблем. Це і визначає актуальність дослідження.

В юридичній літературі справедливо приділяється значна увага дослідженню поняття «електронна комерція», хоч єдина точка зору щодо визначення цього поняття відсутня. Існуючі в літературі підходи до визначення електронної комерції можна умовно розділити на дві групи.

Перша група авторів розуміє електронну комерцію як вчинення правочинів, передбачених законодавством, через мережі електрозв'язку, зокрема через Інтернет (Н.Солов'яненко, А. Шамраєв, М.М. Кулешів, І.Т. Балабанов, Л. Новомлинський та інші). Саме такий підхід до розуміння електронної комерції є найбільш поширеним і, по суті, прийнятним. У той же час серед цієї групи вчених немає єдності щодо того, які правочини мо-

жуть вчинятися через мережі електрозв'язку.

Найбільш вдало сфера застосування електронної комерції передбачена Типовим законом ЮНСІТРАЛ «Про електронну комерцію», в якому зазначено, що сферою застосування електронної комерції є всі відносини комерційного характеру, а саме вчинення таких правочинів, але не обмежуючись ними.

Тобто, Типовий закон встановлює загальнодозвільне правило, за яким залучає до сфери електронної комерції вчинення всіх можливих договорів. В той же час передбачається можливість кожній державі, що приймає законодавство у сфері електронної комерції, встановити певні винятки з цього правила, тобто передбачити правочини, які не можуть вчинятися через мережі електрозв'язку.

Друга група авторів розуміє під електронною комерцією одну з форм організації та здійснення господарської діяльності (М.М. Дутов, В. Наумов, А.А. Тедеев, Б. Скородумов). Такий підхід є досить спірним і недостатньо обґрунтованим.

Окрім, зазначених двох підходів визначення поняття «електронна комерція», теоретичне дослідження відносин у сфері електронної комерції ускладнено також і термінологічною неузгодженістю понятійного апарату. Так, нарівні з терміном «електронна комерція», використовуються синонімічні поняття: «елек-

тронна торгівля», «електронний бізнес», «Інтернет-бізнес», «Інтернет-торгівля», «Інтернет-комерція». Термін «електронна комерція» є найбільш вдалим для позначення досліджуваних відносин. Це пояснюється тим, що він є серед інших давно вживаним у міжнародній практиці («e-commerce»), а тому введення його до понятійного апарату права України сприятиме удосконаленню вітчизняного досвіду регулювання електронних комерційних відносин з міжнародними. Також термін «електронна комерція» найбільш точно відображає відносини, які він визначає, а саме:

- 1) здійснення правочинів, спрямованих на отримання прибутку (комерційний аспект),
- 2) здійснення даних правочинів за допомогою електронних засобів зв'язку (електронний аспект).

Термін «електронний правочин» хоча і є зручним і відносно сталим у вживанні, проте створює колізію, оскільки має на увазі існування електронної форми правочину і, як наслідок, особливої групи правочинів – електронних. В той час як електронна форма правочину, електронний правочин як вид правочинів – це лише теоретичні конструкції, які мають безліч практичних втілень. Тому пропонується розглядати електронний правочин – не як правочин, вчинений в електронній формі (форма вираження волі), а як правочин, вчинений за допомогою електронних засобів зв'язку (спосіб фіксації волі). Для уникнення термінологічних колізій більш доцільно використовувати поняття «правочин, вчинений за допомогою електронних засобів зв'язку». Поняття «електронний правочин» може використовуватися із необхідним законодавчим роз'ясненням його суті.

Оскільки відносини, що складаються в галузі електронної комерції, розглядаються в розрізі цивільного права України, то суб'єктами даних відносин є загальні суб'єкти цивільного права: фізичні і юридичні особи.

Чинне законодавство України та доктрина цивільного права України ще не містять визначення суб'єкта електронної комерції та переліку таких суб'єктів. Законопроект України «Про електронну комерцію» у статті 3 визначає суб'єктів електронної комерції як суб'єктів господарювання будь-якої організаційно-правової форми, утворений відповідно до законодавства України, що реалізує товари, виконує роботи, надає послуги з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, або особа, яка придбаває, замовляє, використовує зазначені товари, роботи, послуги шляхом вчинення електронного правочину.

Варто зауважити, що даний Законопроект у статті 6 використовує також поняття «учасників відносин у сфері електронної комерції», що виправдане специфікою правовідносин, які виникають у сфері електронної комерції. Дане поняття включає суб'єктів електронної комерції, постачальника послуг проміжного характеру в інформаційній сфері, органи державної влади та органи місцевого самоврядування в частині виконання ними функцій держави або місцевого самоврядування.

Але Законопроект містить також і явні недоліки. Зокрема, якщо говорити саме про суб'єктів - не визначено, який саме є суб'єктний склад, але зі статей 7 та 8 ми можемо зробити висновок, що це продавець (виконавець, постачальник) та покупець (замовник, споживач).

Особливої уваги заслуговують і спеціальні для електронної комерції суб'єкти, які зазвичай опосередковують вчинення правочинів технічно, тобто учасники даних правовідносин.

По-перше, це провайдери телекомунікаційних послуг, по-друге – фінансові установи (якщо через них здійснюються платежі).

Об'єктом правовідносин у сфері електронної комерції часто є цифровий товар та цифрові послуги. Ми дійшли висновків, що дані категорії хоча й не мають матеріального вираження в звичному розумінні, проте чітко виокремлюються один від одного: цифрові послуги – це, найчастіше, традиційні послуги, що надаються за допомогою електронних засобів зв'язку, цифровий товар – це інформація (найчастіше у вигляді файлу), яка створюється та передається за допомогою тих самих електронних засобів зв'язку, існує в електронній формі та може бути записана на матеріальний носій.

Проблеми законодавчого регулювання відносин у сфері електронної комерції пов'язані, по-перше, з їх міжгалузевим характером, а по-друге, з цивільно-правовою природою відносин у сфері електронної комерції, що має суттєвий вплив не лише в теорії, але й на практиці.

Вагому складову для регулювання відносин у сфері електронної комерції утворюють норми цивільного права України, які закріплюють підходи до вирішення цивільно-правових аспектів цих відносин, зокрема, таких як, форма «електронних» правочинів, цифрові товари та послуги, способи укладення та виконання договорів, електронні гроші, суб'єкти відносин, інструменти та інші особливі ознаки електронної комерції.

Щодо питання формування законодавства, яке б врегулювало відносини у сфері електронної комерції, існує два підходи. Перший – прийняття комплексного нормативного акта про електронну комерцію та окремого закону про електронні підписи, другий – прийняття двох і більше нормативних актів, кожен з яких регулює окрему групу відносин

у сфері електронної комерції: відносини, пов'язані із вчиненням правочинів через мережі електрозв'язку у сфері господарювання; відносини, пов'язані із використанням електронних документів; відносини, пов'язані із використанням електронного цифрового підпису.

Найдоцільнішим є перший підхід. І саме такий шлях запропоновано Типовим законом UNCITRAL «Про електронну комерцію», Директивою ЄС «Про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства, в тому числі електронної комерції, на внутрішньому ринку».

Типовий закон UNCITRAL про електронну торгівлю має високий ступінь диспозитивності, а тому є зручним для взяття його за основу будь-якого національного закону щодо електронної комерції. Імплементация цього закону в єдиний нормативний акт України в майбутньому стане поєднанням приватних і публічних відносин в якості предмета регулювання, оскільки Типовий закон UNCITRAL виходить з неподільності приватних та публічних відносин.

Положення Директиви ЄС щодо електронної торгівлі в частині регулювання діяльності та відповідальності провайдерів доцільно запровадити в Україні. Це дозволить одноманітно з правом ЄС регламентувати статус провайдерів, що є необхідним з позицій міжнародного характеру електронної комерції.

Основні ж питання, які повинні бути вирішені у межах майбутнього Закону України «Про електронну комерцію», вважаємо: форму правочинів, які вчиняються за допомогою електронних засобів зв'язку, статус провайдерів, додаткових прав та обов'язків учасників електронних комерційних відносин, способи укладення та виконання електронних договорів.

2 вересня – День нотаріату

Щорічно 2 вересня в Україні святкують професійне свято - День нотаріату. Нотаріат існує не один десяток століть, нотаріус – історично друга юридична професія після судді. Свято встановлено в Україні «...ураховуючи значення нотаріальної діяльності в розбудові правової держави, сприянні громадянам, підприємствам, установам і організаціям у здійсненні їх прав та захисті законних інтересів» згідно з Указом Президента України «Про День нотаріату» від 22 лютого 2010 р. № 211/2010.

Громадський інститут нотаріальної

діяльності є невід'ємною частиною будь-якої правової держави. Кожен з нас хоча б раз звертався за послугами до нотаріальних контор з метою отримати необхідну інформацію.

Для нотаріусів це величезна відповідальність і плата за їх промахи вельми велика. Оскільки правова допомога є великою відповідальністю. В Україні створено самоврядну професійну організацію нотаріусів – Нотаріальну палату України. Таке рішення було ухвалено на Першому установчому з'їзді нотаріусів України, який відбувся 29 березня 2013 року в м. Київ.

Під час з'їзду було затверджено Статут новоствореної організації, обрано її президента та сформовано склад керівних органів НПУ.

В майбутньому кожен із випускників не лише нашого Юридичного інституту, але й інших вищих навчальних закладів правничого спрямування зможе пов'язати своє життя з цією професією. Тому хотілось би побажати всім нотаріусам успіхів в їхніх починаннях, натхнення і ентузіазму.

**Вікторія Моначин,
ПР-24**

13 вересня – День програміста

жавних свят.

Програмісти, як представники однієї з найбільш високооплачуваних професій, можуть дозволити собі святкувати свій професійний день у великих масштабах. Хоча це відбувається рідко. В основному, люди збираються на різні вечори або корпоративи в компаніях, де вони працюють і там приймають подарунки та побажання.

До речі, незадовго до Дня програміста відзначається і День комп'ютерника. Його святкують у першу п'ятницю вересня, яку також називають «Чистою п'ятницею». Цього року свято припало на 4 вересня.

У багатьох країнах пішли за прикладом Росії і відзначають День програміста у вересні, нехай і неофіційно. Існують й інші дати святкування, наприклад, 10 грудня — день народження Ади Лавлейс, яка вважається першим у світі програмістом. А деякі веб-програмісти відзначають своє професійне свято разом з веб-майстрами, 4 квітня.

У переліку перспективних спеціальностей напрям «Інформаційні

технології» займає особливе місце. Ця галузь вже змінила світ і продовжує відігравати провідну роль в його подальшій зміні.

У їхніх головах цифри, алгоритми та оригінальні ідеї складаються в корисні, прості і доступні програми, здатні полегшити життя мільйонам користувачів персональних комп'ютерів.

Попит на ринку праці на програмістів високий, але і конкуренція відповідна. Знайти цікаву і високооплачувану роботу вам вдасться лише в тому випадку, якщо ви знаєте свою справу «на відмінно». Однією з найскладніших в програмуванні вважається розробка системного програмного забезпечення – сервісів, які управляють компонентами обчислювальної системи (процесори, комунікаційні та периферійні пристрої), а також тих, які призначені для забезпечення функціонування і працездатності всієї системи (завантажувачі, операційні системи, драйвери пристроїв).

**Лазорко Ірина,
ПР-24**

30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек

благородні пологи, козацька старшина, єпископи, монастирі, різні школи.

У Західній Україні активний бібліотечний рух починається зі створення Галицько-волинського князівства (приблизно з XIII ст.). При дворі князя Володимира Васильовича - книжника і філософа - існувала величезна книжкова майстерня.

Сучасна бібліотека поєднує в собі освіту та інформування, надаючи доступ до свого фонду, та, крім цього, відкриває електронний ресурс для читачів. Її функції стають значно ширшими, адже там проводять виставки, конференції, брифінги та творчі вечори.

На сьогоднішній день в Україні функціонують близько 40 тисяч великих і малих бібліотек. Однією з провідних вважається Національна бібліотека Академії наук України імені Володимира Івановича Вернадського, Державна історична бібліотека, Державна бібліотека України для дітей, Національна парламентська бібліотека і т. д. Загальна кількість бібліотечних

працівників, зайнятих у цій справі, становить близько 53-х тисяч фахівців. Щороку українські книгосховища обслуговують понад 17,5 мільйонів читачів.

З появою та поширенням Інтернету постало питання про можливу непотрібність у найближчому майбутньому друкованих видань, а разом з ними і бібліотек. Нові технології стрімко впливають на соціальне та культурне життя читачів, а це, у свою чергу, не може не позначитися на функціонуванні бібліотеки.

Проте люди із задоволенням приходять до бібліотек. Останнім часом активно поширюється буккросинг – обмін книгами, коли одна людина залишає прочитану нею книгу у спеціальному місці для того, щоб хтось інший міг взяти цю книгу та прочитати. Усе частіше полиці для буккросингу можна знайти в кафе, парках та, звичайно ж, у бібліотеках.

**Ничиник Оксана,
ПР-25**

Всеукраїнський день бібліотек відзначається в Україні щорічно 30 вересня вже понад п'ятнадцять років і є професійним святом працівників близько 40 тисяч діючих бібліотек.

З появою книгодрукування в середині XV ст. відбуваються значні зміни у всьому європейському книговиданні і, звичайно, у бібліотечній справі. Значний розвиток бібліотеки набули в XVI ст. Великі книгосховища з'явилися при школах в Острозі й у Львові. У XVII ст. організована бібліотека Київської академії. У XVIII ст. значні бібліотеки мали заможні

Джон Грішем – геній художніх книг на юридичну тематику

Кожен з нас хоча б раз в житті читав книги на юридичну тематику. А й справді, коли ти – юрист, стає цікаво, а як же творчі люди описують юридичну професію? Часто ми задаємось питанням, чи може юрист писати художні твори про юристів. «Та ну, нісенітниця якась» - скаже більшість із Вас. Але можу запевнити, інколи юристи пишуть настільки шикарні книги, що Вам і не снилось. І живим прикладом цього є Джон Грішем – американський письменник, автор кримінальних романів та романів в жанрі «юридичні трилери». Кожен, хто хоча б раз читав його твори, мене чудово зрозуміє. І в сьогоднішній статті я хочу детальніше розповісти Вам про життя Джона та його літературні надбання.

Джон Грішем народився у місті Джонсборо, штат Арканзас, був другою дитиною з п'яти у родині. В дитинстві Джон багато читав, зокрема натхненням для нього стали романи Джона Стейнбека. По закінченні школи Грішем поступив на навчання до Державного університету Міссісіпі, який закінчив у 1977 році по спеціальності бухгалтерський облік. Пізніше продовжив навчання на юридичному факультеті того ж університету, закінчив його у 1981 році і почав працювати правником в одному з маленьких південних містечок — Саутгейвені.

Перший роман «Час вбивати» почав писати у 1984 році після скандального процесу про зґвалтування неповнолітньої дитини. Після трьох років, коли роман був закінчений, його однак відмовлялися друкувати видавництва. Тільки у 1988 році вдалося видрукувати невеличкий тираж книги. Проте, друга книга Грішема «Фірма» стала бестселлером одразу після публікації у 1987 році. З того часу, кожна книга Грішема ставала бестселлером і користувалася надзвичайним успіхом.

Після десяти років юридичної практики, здобувши славу популярного письменника, Джон Грішем цілком присвятив себе літературній праці. Романи Грішема залишалися дуже популярними протягом багатьох років, декілька з них були успішно екранізовані за участю відомих голлівудських акторів і користувалися великою популярністю

глядачів.

Для мене стала знахідкою книга про маленького хлопчика Теодора Буна, який завдяки своєму чудовому мисленню і завзятості зумів розкрити декілька злочинів. Прочитавши книгу «Злочин без покарання», я була настільки приємно вражена, що опісля одразу почала читати книгу «Викрадення» про того ж таки Теодора. Також не можна забувати про найвідомішу книгу Джона Грішема – «Фірма». Це просто шикарна книга, про яку Мерлін Стаса написала в газеті The New York Times : «Містер Грішем, юрист у кримінальних справах, пише про юридичну практику Фірми з таким смаком, що його роман може бути сприйнятий амбітними студентами, які вивчають податкове право, як керівництво до дії».

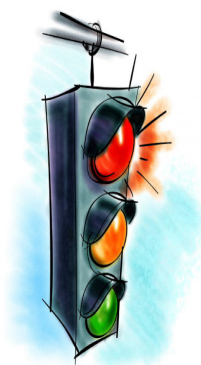
І, насамкінець, пропоную Вам перелік «найсмачніших» книг Джона Грішема. Приємного читання! ;)

1. Фірма;
2. Час вбивати;
3. Справа пеліканів;
4. Клієнт;
5. Золотий дощ;
6. Юрист;
7. Камера;
8. Партнер;
9. Вуличний адвокат;
10. Останній присяжний.

Жукевич Марія,
ПР-32

Життєва мить - це світлофор,
Зелене світло загорілось.
Ти встиг, зробив лиш перший крок
А вже червоне ось з'явилося!

Шкільне життя, студенські будні,
Яскраві погляди й шматки сердець,
Перше кохання і усе забуте,
Лиш спогади й відбиток сліз.

Іти туди, де спів пташиний,
Де лиш яскраві кольори,
Де світлофор лиш на зелене
Горить навіки у твоїй душі...

Жовтаве листя і пора прекрасна
Сигнал чудесного життя,
Зупинки мить і світле щастя
Коли проходить все сповна.

Та в мить червоне загорілось,
Сказало: «Стій – стоянка тут!»,
І серце легко зупинилось,
Бо час настав іти вперед.

Вікторія Моначин,
ПР-24

PASAGE GARTENBERG
www.passage-gartenberg.com

SERYOGA
БЕЛІМІ ДІСКЛАМОВАНІ КОНЦЕРТІ ВІДПОВІДНО РЕПЕРТОАРИ
25 ВЕРЕСНЯ / Записи / Резервуйте: 095 175 9000

Початок о 20:30
Підтримка: 20:30 - 21:00

PASAGE GARTENBERG
www.passage-gartenberg.com

БЕЗ **limit** НІ
ЧЕТВЕРГИ

КОКТЕЙЛІ ПРОТЯГОМ НОЧІ
АБСОЛЮТНО БЕЗКОШТОВНО!

Місце: 100 + 1 ресторан / 100 + 1 ресторан / 100 + 1 ресторан
20:30 - 21:00 / 21:00 - 21:30 / 21:30 - 22:00 / 22:00 - 22:30 / 22:30 - 23:00 / 23:00 - 23:30 / 23:30 - 24:00

PASAGE GARTENBERG
www.passage-gartenberg.com

ДИТЯЧІ СВЯТА

06.09	МАЙСТЕРНЯ АНІМІВКИ
13.09	А МИ ШКОЛЯРИКИ!
20.09	МАЛЕНЬКИЙ КУЛІНАР
27.09	ТАНЦЮЮТЬ ВО!

тел. 50-30-95

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3